

॥ ३३ ॥ अपराणि अनुकृतानि ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ब्रह्मयोनिः ब्रह्मोपलब्धिस्थानं ब्राह्मणजन्मेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तत्र कर्तव्यमाह तप इति ॥ ३९ ॥ वेत्ति आपरोक्ष्येण ॥ ४० ॥ ४१ ॥
 ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इंद्रियाणीति संधाय भूतादीनि इंद्रियेभ्योतिरिक्तानि न संतीत्यनुसंधाय तानि सर्वाणि मनसा संप्रधारयेन्मनोमात्रेणावतिष्ठेत् ॥ ४६ ॥ क्षीणे इति यद्येतानि मनोमात्राविलसि
 तानि न स्युस्तर्हि स्वमसंप्रज्ञातयोर्न प्रतीयेरन् अतः क्षीणं मनः कृतं चेत् निर्विकल्पे सुखमनुभवतः पुंसो जन्मसुखं संसारसुखं पुत्रकलत्रपरिष्वंगजन इष्यते न इष्टं भवति ज्ञानेनात्मानुभवेन संपन्नं संयुक्तं सत्त्वं बुद्धिर्येषां तेषां
 स्थलमापस्तथाकाशं जन्मचापि चतुर्विधं ॥ अंडजो द्विजसंस्वेदजरायुजमथापि च ॥ ३३ ॥ चतुर्धा जन्म इत्येतद्भूतग्रामस्य लक्ष्यते ॥ अपराण्यथ भूतानि खेच
 राणितथैव च ॥ ३४ ॥ अंडजानि विजानीयात्सर्वांश्चैव सरीसृपान् ॥ स्वेदजाः रुमयः प्रोक्ता जंतवश्च यथाक्रमं ॥ ३५ ॥ जन्मद्वितीयमित्येतज्जघन्यतरमुच्यते ॥
 भित्वा तु पृथिवीं यानि जायते कालपर्ययात् ॥ ३६ ॥ उद्भिज्जानि च तान्याहुर्भूतानि द्विजसत्तमाः ॥ द्विपाद बहुपादानि तिर्यग्गतिमतीनि च ॥ ३७ ॥ जरायुजानि
 भूतानि विरुतान्यपि सत्तमाः ॥ द्विविधा खलु विज्ञेया ब्रह्मयोनिः सनातनी ॥ ३८ ॥ तपः कर्म च यत्पुण्यमित्येष विदुषां नयः ॥ विविधं कर्म विज्ञेयमिज्यादानं च त
 न्मखे ॥ ३९ ॥ जातस्याध्ययनं पुण्यमिति वृद्धानुशासनं ॥ एतद्यो वेत्ति विधिवद्युक्तः स स्याद्विजर्षभाः ॥ ४० ॥ विमुक्तः सर्वपापेभ्य इति चैव निबोधत ॥ आकाशं
 प्रथमं भूतं श्रोत्रमध्यात्ममुच्यते ॥ ४१ ॥ अधिभूतं तथा शब्दो दिशश्चात्राधिदैवतं ॥ द्वितीयं मारुतं भूतं त्वगध्यात्मं च विश्रुतं ॥ ४२ ॥ स्पृष्टव्यमधिभूतं तु विद्युत्त
 त्राधिदैवतं ॥ तृतीयं ज्योतिरित्याहुश्चक्षुरध्यात्ममिष्यते ॥ ४३ ॥ अधिभूतं ततोरूपं सूर्यस्तत्राधिदैवतं ॥ चतुर्थमापो विज्ञेयं जिह्वाचाध्यात्ममिष्यते ॥ ४४ ॥ चंद्रो
 धिभूतं विज्ञेयमापस्तत्राधिदैवतं ॥ यथावदध्यात्मविधिरेषवः कीर्तितो मया ॥ ४५ ॥ ज्ञानमस्य हि धर्मज्ञाः प्राप्तं ज्ञानवतामिह ॥ इंद्रियाणींन्द्रियार्थाश्च महाभूता
 नि पंच च ॥ सर्वाण्येतानि संधाय मनसा संप्रधारयेत् ॥ ४६ ॥ क्षीणे मनसि सर्वस्मिन् न जन्मसुखमिष्यते ॥ ज्ञानसंपन्नसत्त्वानां तत्सुखं विदुषां मतं ॥ ४७ ॥ अतः
 परंप्रवक्ष्यामि सूक्ष्मभावकरीं शिवां ॥ निवृत्तिं सर्वभूतेषु मृदुना दारुणेन च ॥ ४८ ॥ गुणा गुणमना संगमे कचर्यमनंतरं ॥ एतद्ब्रह्म मयं वृत्तमादुरेकपदं सुखं ॥
 ॥ ४९ ॥ विद्वान्कूर्म इवांगानिकामान्संस्तुत्य सर्वशः ॥ विरजाः सर्वतो मुक्तो यो नरः स सुखी सदा ॥ ५० ॥

मनस इति शेषः सूक्ष्मभावकरीं सूक्ष्मत्वकरीं निवृत्तिं वक्ष्यामि मृदुना लुब्धतः दारुणेन दृढयोगेन सर्वभूतेषु ब्राह्मणादिषु कर्तुं योग्यामिति शेषः ॥ ४८ ॥ गुणाः शौर्यो दार्यविद्वत्त्वतपस्वित्वादयो दर्पहेतुत्वादगुणा इव य
 स्मिन् वृत्ते तद्गुणा गुणं अतएव अनासंगं अहं कर्त्ता ममेदमर्जितमित्यभिमानशून्यं एकचर्यं एकांतवासः अनंतरं निरस्तसमस्तभेदं अविच्छिन्नं वा ब्रह्म मयं ब्राह्मणजातिप्रधानं एकपदं सर्वसुखगर्भं ॥ ४९ ॥ ५० ॥

ज्ञानसंपन्नसत्त्वानां ॥ ४७ ॥ अत इति